

Universitätsbibliothek Paderborn

Johannis Trithemii Spanheimensis Primo, Deinde D. Iacobi Maioris Apvd Herbipolin Abbatis, viri suo aeuo doctiss. ... Partis Opera Historica, Qvotqvot hactenus reperiri potuerunt, omnia

Partim E Vetvstis Fvgientibusque editionibus reuocata, & ad fidem
Archetyporum castigata; partim ex manuscriptis nunc primùm edita ;
Qvorvm Catalogvm Aversa pagina exhibet

Iohannis Trithemii Spanheimensis Primo, Deinde D. Iacobi Maioris Apvd
Herbipolin Abbatis, viri suo æuo doctissimi Secvndæ Partis Chronica
Insignia Dvo - I. Coenobii Hirsavgiensis, Diœcesis Spirensis: eius
foundationem & progressum ab Anno Christi DCCCXXX. vsque ad Annum
MCCCLXX. II. Coenobii ...

Trithemius, Johannes

Francofvrti, 1601

XXIII. Reverndissimo Patri Serenissimoqve Principi Et Domino D.
Hermanno archiepiscopo Coloniensis Ecclesiæ, Angariæ Westphaliæque
Duci, Paderbornensis Ecclesiæ administratori, sacri Imperii per ...

urn:nbn:de:0128-1-17336

mihî ratione persuasum. Nihil enim idolo-
 scelerendum est. Restat igitur in dubio
 a sui de illo scripserunt, non alia quædam
 quibus non est difficile miracula facta
 cipere sensus, quippe qui nobis natura de-
 atorum productionem subditos exhibent
 tur. Ad hæc itaq; priori sententiæ, quæ
 m vel per eius discipulos excogitata, con-
 n facile me posse existimo, nisi forsitan
 d mirum si homines mundanæ doctri-
 in a penitus ignari, laudis & æstimatione
 aiora confinxerunt miracula facta, quam
 sum prædicauerint & in eius nominem
 i miracula concludam: si fecit ea quæ
 o & demonum lararumque infernalium
 tia habet) nulli dubium esse potest, quæ
 us sint excogitata, conficta & ementia, ut
 ipsi gloriam inter mortales consequerentur
 a quid ab initio non præsumpsit Concor-
 s, Græcorum historias confictis catenatis
 oetarum est figmentum. Libenter Apol-
 pendisse operam, ut per hæc Damidus loco-
 inter gentiles religio, cum T yanca non mi-
 ristum audiuissent operatum apud hebræos
 cile persuadendum Christum prope-
 uorum patratiōe & ipse Apollonius ip-
 nitatem propterea voluerit, non minus re-
 us æstimationis & humane gloriæ cupit
 tur locis, maxime ubi Deos & animas de-
 se locutosque grandia ipse Apollonius di-
 scripta de illo miracula aut sua virtute
 ta puritate, aut scientia naturali, quam
 ne Christo saluatore omnium inuenit
 quam philosophus fuit. Hæc est candidis-
 tia, quam scire voluisti, cui quidem supra
 ur intelligere, quousque humane se nature
 rithemium tuum habeto commaculatam

III.
 ARCHIO BRANDEN. PRINCEPS
 Jacobi Herbipolen. Saltem.

is, sciat paternitas tua me diuina misericordie
 filio, quod ipsum & tuæ paternitati super-
 n eiusdem sapius audire me valde delectat.
 Colonienfis Archiepiscopus Princeps
 ist, quas ad eum in mente Martio dedisti, ut
 are ad ipsum personaliter non delectaret
 me mittere quare sine nuncio certo nequa-
 ua paternitas gratias infinitas de libro dasti
 osses cum literis meis personaliter delectat
 us descendendi ad eum, & ipse missus
 ne nuncium eius ad te, per quem illi vna
 a vero secretiora, quæ ore ferenda commu-
 cedere poteris. Vale sanus & felix orati-
 Spreuum 28. die mensis Maii. Anno Christi

XXIII. 28.

XXIII.

REVERENDISSIMO PATRI SERENISSIMO, QVE PRINCIPi ET DO-
 mino D. Hermannò archiepiscopo Colonienfis Ecclesie, Angarie Westphaliaque Duci, Paderbornen-
 sis Ecclesie administratori, sacri Imperii per Italiam archicancellario, Principi
 Electori, Ioan. Trithem. abbas S. Jacobi Herbipo. feli-
 citatem.

REVERENDISSIME princeps, mitto celsitudini tuæ cum præsentium latore nuncio
 tuo, quem propterea ex Marchia destinavit ad me Illustris. Princeps Ioachim, librum
 & ea quæ mihi anno priore ab eodem commissâ principe fuerunt, per me personaliter, ut nu-
 per scripseram tuæ paternitati reuerendis. deferenda. Statueram quidem descendere ad
 te, ac reliqua tradere quæ mihi commissâ fuerant ore ferenda, sed rebus meis in perturba-
 tione positis, ut optime nouit tua serenitas, in aliud tempus hunc animum differre neces-
 sario sum compulsus. Modum utendi rebus quas mitto, in scriptis à Principe memorato
 non accepi, dabo tamen operam quamprimum id efficere possum, ut certo nuncio ad tuâ
 celsitudinem & ipse mittatur. Iam enim rescripta ad manum non habeo, quæ rebus mis-
 sis necessaria viderentur. Confido autem quod mihi tempus aliquando dabitur & otium
 veniendi ad sacram præsentiam tuam, ut reliqua expediam, quæ mortuis literulis non vide-
 bantur committenda. Omnipotens Deus tuam reuerendissimam paternitatem diu con-
 seruet incolumem. Ex Herbipoli quinta die mensis Iunii. Anno Christianorum 1507.

20 XXV.

IOAN. TRITHEM. AB. MONASTERII S. IACOBI IN SVBVR-
 bio ciuitatis Herbipolensis, Rogerio Sycambro Dumestensi canonico
 Salutem.

TRIBVLATIONIBVS Macharii abbatis Lypurgensis & magnis & cōtinuis tanto cō-
 patior amplius, quanto sum cum eo diutius conuersatus. Quis non compateretur
 tam horrendam iniuriam passus? nisi prorsus à fide Christi fuerit alienus, quemadmodum
 & illi sunt, qui tam insigne quondam monasterium Lypurgense incendio concrema-
 runt. Nisi enim à fide fuissent penitus alieni, Comes ille truculentus, impius & sceleratus
 de Lyningen, & qui ei seruiunt satellites impietatis, Dei templa non destruxissent, non
 violassent altaria, nec omnipotenti Deo consecrata suos in vsum conuertissent. Sed quid
 faciunt principes retræ, qui positi in vindictam malorum, suas iniurias & paruas, & non
 nunquam pueriles tam seuerè puniunt, Dei autem contumelias non aduertunt? Non est
 mirum meo iudicio Sycamber, quod fides hodie Christiana periclitatur vbique, deuo-
 tio perit in hominibus, charitas cum religione extinguitur, impietas cum crudelitate vbi-
 que dominatur. Meritis nostris Rogeri mala patimur, propterea quod summum illud
 bonum veraciter non amamus. Quia vitia & scelera tyrannorum hodie qui corrigant
 principes desunt, soli qui corrigantur plures occurrunt. Propterea naufragatur Ecclesia,
 imperium minuitur, infidelium numerus augmentatur. Quod olim Christianissimi prin-
 cipes deuota intentione Ecclesiis Dei contulerunt, hodie tyranni rapiunt, & hoc ut fre-
 quenter impune, nec ipsi Deo parentes neque hominibus. Vnde merito nunc lamenta-
 tur Ecclesia Christi dicens: *In pace amaritudo mea amarissima.* Sed nostra de his cum sit in-
 fructuosa disputatio, tacere compellimur, ne os in cælum posuisse videamur. Ioannem
 Canthetium Frisium medicum ex Groningen, virum doctum, literæ tuæ vita defunctum
 mihi nunciarunt. Nihil est noui, nihil miri, si moriatur, qui natura mortalis erat, quo-
 niam ea intravit lege, ut aliquando rursus egrederetur. Ecce iam egressus est, soluit natu-
 ræ quæ tenebatur debitum, omniumque terribilium terribilissimum euitit, & sibi fecit præ-
 teritum quod omnes nobis formidamus esse futurum. Si bene vixit in Christo, feliciter
 egressus est, quoniam ut sanctus inquit Augustinus: *Non potest male mori qui bene vixit, &
 vix potest bene mori qui male vixit.* O vitanam tales iugi prudentia viueremus, quales mori
 cum necessarium fuerit optamus. Cantherius nos præcessit, superauit mortem, huma-
 numque iam nunc excussit timorem. Cogitemus itaque Rogeri charissime, cito eo nos
 peruenturos, quo illum peruenisse moeremus, & sic viuamus parvissimum quod superest
 momentum, ut quamlibet horam suspicemur esse nouissimam. Non enim ut sanctus ait
 Christophilus, hic manentem ciuitatem habemus, neq; durabiliores sumus patribus no-
 stris, qui nos omnes præcesserunt ad mortem. Nos quoq; ut Cenomanensis ait Episcopus:

Tollimur è medio satis vrgentibus omnes,

Et trahimur quo nos vita peracta vocat.

Religionis
 nullam esse
 curam.

Esai. 38.

Mors qui-
 bus sit bona

Hebra. 32.